

Ο Μέγδοβας

◆ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ ◆

Διευθυντής - Συντάκτης: Ηλίας Γ. Κρομιώδης

Γραφεία: Πλανεπιστημίου 42 γραφ. 810
Τηλ.: 36.00.633

Δεκέμβριος 1983
Έτος 2 Αριθ. φύλ. 23

Η ΛΙΜΝΗ ΜΕΓΔΟΒΑ

(Σαν παραμύθι)

ΤΟΥ ΤΑΚΗ Γ. ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ

Το παραμύθι λέει, πως ήταν δύο αδέλφια, από τα οποία ο έγκας ήταν πλούσιος και ο άλλος φτωχός. Ο πλούσιος καλοπεργάστηκε κα: γλεγούσε τη ζωή του, ενώ ο φτωχός σκοτωγόταν στη δουλειά, χωρίς να μπορεί να θρέψει την οικογένειά του.

Μια μέρα ο πλούσιος αδέλφος, θέλοντας να δοηθήσει τον αδελφό του, έριξε ένα παιγγί γειμάτο χρυσάφι στο γεφυράκι που περγούσε κάθε μέρα για πάει στη δουλειά του. Δεν του έδωσε στο χέρι γιατί ήταν περήφανος ο αδελφός του και δεν δεχόταν καμία διήθεια. Μα ταν έφθισε ο φτωχός αδελφός στο γεφυράκι, γυρίζοντας από τη δουλειά του, σκέφτηκε μόνος του και είπε: «Όλα τα χρόνια περνώ το γεφυράκι με αγοριτάτα μάτια. Ας προσπαθήσω αυτή τη φορά για το περάσω με κλειστά τα μάτια». Πέρασε με κλειστά τα μάτια και δεν δρήκε το πουγγί με το χρυσάφι.

Τώρα τι μούρθε να πω αυτό το παραμύθι αφού θέλω να γράψω και να σας πω τις σκέψεις μου για τη λίμνη του Μέγδοβα;

Έχω την εντύπωση πως το πουγγί με το χρυσάφι για την πόλη μας και την περιοχή του χωρού μας, είναι αυτή η λίμνη που σαν μέδεα πρώτος τη συνέλαβε ο αείμνηστος Στρατηγός ου Πρωθυπουργός Νικόλαος Πλαστήρας, συμπατριώτης μας, που γιορτάζαμε φέτος τα 100 χρόνια από τη γέννησή του.

Την μέρα αυτή την έκαναν πράξη γεύτερες κυδεργήσεις που είδαν τη σκοπιμότητα του έργου, σχυ πηγή παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος και άρδευσης 400.000 στρεμμάτων γης, ιδιοκτησίας των αγροτών του Νομού μας και ύδρευσης της πόλης και των χωριών. Μ' αυτά τα δύο έργα αξιοποιήθηκε η λίμνη του Μέγδοβα κατά το μισό. Όμως μένει μα: δυνατότητα αξιοποίησης κατά το άλλο μισό, που πρέπει να εργασθεί και να μας προβληματίσει.

Και εδώ είγα: που όλοι μας

στο θέμα αξιοποίησης της λίμνης του Μέγδοβα στον Τουριστικό τομέα, κλείγουμε τα μάτια μας στο πέρασμα του γεφυριού. Όποιος περάσει το δρόμο γύρω από τη λίμνη και περπατήσει τις πλαγιές, τις ράχες και τις δουνικοφέρες. Θα καταγοητεύει από την ομορφιά του μαγευτικού τοπίου και τη γραφικότητα των χωρών, που δρίσκουνται στις πλαγιές των γύρω βουνών. Μια λίμνη σε υψόμετρο 1.000 περίπου μέτρων, με γραφικούς κόλπους, με καταπράσινες πλαγιές, με πανύψηλα δέντρα από καστανιές, δρυς, έλατα, πλατάνια, θάμνους και αγριολούσια. Με ήρεμα ή ταραχημένα γκρίζα, γκριζοπράσινα και γαλανά νερά. Μια λίμνη που σου χαρίζει γαλήνη και ηρεμία, έκπληξη και μαγοποίηση, μαγεία και πραγματικότητα. Μια λίμνη που είναι σχεδόν απρόσιτη από την έλλειψη ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 2

Χριστουγεννιάτικο

Ο ΠΑΠΑ - ΦΩΤΗΣ

ΤΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΣΙΤΣΑ

Συνέχεια από το προηγούμενο

«Μην επιμένεις παπαδιά, θα πάμε. Ο κόσμος ετοιμάστηκε και μας καρτερεί! Έχουν φτιάσει λειτουργιές, κεριά. Ενώ εδώ, τώρα, ζήτημα είναι να δρεθεί πρόσφορο για τη λειτουργία. Ύστερα δεν είμαστε ζάχαρη γα λυώσουμε. Μαθημένα είγα: τα δουνά από χιόνια...».

Αποχαιρέτησε την παπαδιά του και τις ίδιες κόρες του, τις ευχήθηκε «Καλά Χριστούγεννα» : ξεκίνησε με το Ρέπτα για το χωριό.

Ύστερα από μισή ώρα ο καρός έκοψε λίγο. Τραβήχτηκε από την πλαγιά η αυτάρα, κι ο συραγός φάγηκε καταγάλανος α γάμεσα από τα σκόρπια σύγνεφα. Το ηλιοβασίλεμα έλαμψε επάνω στην ασπρίλα της χιονισμένης βουνοπλαγιάς και τα κρύσταλλα που κρέμονταν στα κλώνια των έλατων άστραφων σαν διαμάντια. Ο φωτόλουστος ελατιάς έγινε οπτασία παραμύθενα.

Εκείνη την ώρα ζύγωσαν στο ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 3

ΤΑ ΡΟΓΚΑΤΣΑΡΙΑ

Κάγουμε γυωστό σε όλους τους συγχωριανούς ότι φέτος με τη φροντίδα των συλλόγων μας θα αγαπώσουν στο χωριό τα «ΡΟΓΚΑΤΣΑΡΙΑ» όπως ακριβώς γίγονταν στο παρελθόν τόσο

τις μέρα του Σταυρού, όσο και του Αγίου Γεωργίου.

Έτσι θα μας δοθεί η ευκαιρία για χαρούμε τους δετεράγονους πλαισιωμένους με γένια παιδιά να τραγουδήσουν το τραγούδι: του καθένα μας, για ακούσουμε τα κυπρακούδουνα του Αράπη, να χαρούμε το μάστορα με τον τραχανά και τον παπα Μάρκο να διώχνει τα παγανά.

Ας επωφεληθούμε λοιπόν αυτό το τριήμερο των αργιών και ας δρεθούμε στο χωριό για τη διατήρηση του ωραίου και πατροπαράδοτου αυτού εθίμου του χωριού μας.

Φ. Κ.

Ο ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ

Αγαπητοί μας φίλοι,
Μην ξεχάσετε να παρευρεθείτε στο χορό του Συλλόγου μας, που θα πραγματοποιηθεί στις 15 Ιανουαρίου 1984, ημέρα Κυριακή, στο κοσμικό κέντρο «Ο ΦΑΡΟΣ» Δεκελείας 291, Νέα Φιλαδέλφεια. Σας περιμένουμε με ιδιαίτερη χαρά.

Το Δ.Σ.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΕΥΧΕΣ

ΤΟΥ ΤΑΚΗ Γ. ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ

Μέρες αγάπης. Μέρες συμφιλίωσης. Μέρες χαράς. Ας ξεχάσουμε τις διαφορές που μας χωρίζουν και ας αγκαλιαστούμε απαλλαγμένοι από τα συμφεροντολογικά πλέγματα που μας έχουν πνίξει κυριολεκτικά, όλους. Να πάρει το ποτάμι τις αδικίες που μας έκαναν και που κάναμε, και ας γιορτάσουμε

με συγχωρεμένοι και αγκαλιασμένοι τις άγιες αυτές μέρες. Θάναι μια ανάπτυλα στο άγχος που μας έχει γαντσώσει όλους σε επικίνδυνες διαστάσεις για την επιβίωσή μας.

Ας ανοίξουμε επομένως τις πόρτες των σπιτιών μας και των καρδιών μας, απλώνοντας εγκάρδια το χέρι μας

ακόμη και σε κείνους που μας έβλαψαν. Διαβάτες περαστικοί είμαστε στο δρόμο που περπατάμε, μην το ξεχνάμε αυτό. Όμως οι γιορταστικές μέρες δεν μας επιτρέπουν να καταλογίσουμε ευθύνες. Επομένως ευχές στο να μας φωτίσει ο γεννηθείς Χριστός να δρούμε το σωστό δρόμο, να περπατήσουμε μονιασμένοι και αγκαλιασμένοι και όχι, για το Θεό, όπως σήμερα, χωρισμένοι και άγρια μισούμενοι μεταξύ μας.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ**ΘΑΝΑΤΟΙ**

Πέθανε στις 21.12.83 και εγταφιώστηκε την επομένη στο χωριό, με θλίψη και πόνο, ο Δημήτριος Ιωάν. Κατσιγιάγγης (Μπάριμπα - Μήτσιος). Τους οι κείους του θεριμά συλλυπούμαστε.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Αξέχαστε Μπάριμπα - Μήτσιο
Με συντριβή και οδύνη έμαθα το θλιβερό άγγελμα του θανάτου σου.

Η λύπη που γιώσαμε όλοι: και ιδιαίτερα όσοι είχαμε την τύχη να συνεργαστούμε μαζί σου, σε έργα κοινής αφέλειας, είναι: ανέκφραστη.

Υπήρξες ένας γενναίος αγωνιστής στο σκληρό αγώνα της ζωής. Αντιμετώπισες πολλές αντιξότητες της μοίρας και δοκιμασες πολλές πικρίες στη ζωή σου, αλλά δεν κάμφηκες. Σπάθηκες αλύγιστος. Έζησες ως τίμος και ηθικός πολίτης, με φρόντη και καλοσύνη. Ήταν

Ας είναι: αιώνια η μνήμη σου.
Η.Γ.Κ.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

Του Φώτη Γ. Καραντώνη Υπαλλήλου της ΔΕΗ

1. Η βασικότερη προϋπόθεση για την ασφαλή λειτουργία των ηλεκτρικών εργατικών συσκευών είναι η τακτική συντήρησή τους από τον αρμόδιο ηλεκτρολόγο. Ο ίδιος πρέπει να κάνει υπεύθυνα κάθε απαραίτητη μετατροπή ή επέκταση. Ο: πρόχειρες και αυθαίρετες επεκτάσεις είναι συγκρίτιμες με πραγματοποιούνται από αγεύθυνα πρόσωπα.

2. Οι καμένες ασφαλειες πρέπει να καταχθιστώνται με καινούργιες επάνω στις οποίες αναγράφεται η ονομαστική τους ένταση σε Αμπέρ. Η επιδιόρθωση των ασφαλειών με συριμιτάκια ή χρυσόχαρτα απαγορεύεται γιατί είναι επικίνδυνη. Η συχνή καταστροφή των ασφαλειών μας προειδοποιεί ότι κάτι συμβαίνει: και πρέπει να καλέσουμε τον ηλεκτρολόγο για να δρει και να επισκευάσει τη διάβρωση που πρέπει να υπάρχει ή να δώσει τις κατάλληλες συμβουλές για τον τρόπο λειτουργίας της εγκατάστασης.

3. Οι σπασμένοι διαισθήσεις, μπρίζες, φις και άλλα εξαρτήματα όπως επίσης και φθαρμένα καλώδια πρέπει να αντικαθίστανται αρμέσως με καινούργια.

4. Τα μηχανήματα και οι συσκευές που έχουν τυχόν διάβρωση πρέπει να διορθώνονται αρμέσως.

5. Οι πρόχειρες ηλεκτρικές συσκευές είναι πάντοτε επικίνδυνες και γι' αυτό το λόγο δεν

πρέπει: να χρησιμοποιούνται ποτέ. Πρέπει να αγοράζουμε μόνο συσκευές εγκεκριμένες.

6. Προτού αρχίσουμε απογεννήστητε καθευρίσμα ή μεταχύτηση ηλεκτρικών συσκευών ή μηχανημάτων πρέπει: να φροντίζουμε απαραίτητα για αφαιρούμε το καλώδιο που τα τροφοδοτεί από τη μπρίζα ή να κλείνουμε τον γενικό διακόπτη. Φυσικά ο καθαρισμός δεν θα γίνεται με νερό, σαπουνάδα και τα παρόμοια, γιατί η υγρασία που θα παραμείνει μπορεί να προκαλέσει επικίνδυνα δραχυκυκλώματα.

7. Κάθε ηλεκτρική εγκατάσταση και κάθε συσκευή πρέπει να γειώνεται ή να ουδετερώνεται ιδιαίτερα διαν χρησιμοποιείται σε χώρους με μη μονωτικό δάπεδο (μωσαϊκό, χώρια κλπ.).

8. Δεν πρέπει να πιάνουμε διακόπτες, μπρίζες και ηλεκτρικές συσκευές με δρεγμένα χέρια ή πολύ ιδρωμένα. Η χρήση ηλεκτρικών θερμαστρών, ραδιοφώνων, αποξηραντήρων μαλλιών κ.ά. στο λουτρό και σε άλλους παρόμοιους χώρους απαγορεύεται.

9. Πρέπει να αφαιρούμε τα καλώδια των συσκευών από την μπρίζα και να διακόπτουμε την παροχή του ρεύματος στα μηχανήματα διαν δεν τα χρησιμοποιούμε. Δεν πρέπει να πιάνουμε το ρευματολήπτη από το καλώδιο και να τον αφαιρούμε από την μπρίζα γιατί σιγά - σιγά το κα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 3

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Μας έστειλαν τη συγδρομή τους προς το Σύλλογο και το «Μ» καθώς και διάφορες εισφορές οι παρακάτω, τους οποίους ευχαριστούμε θερμά. Περιμένουμε να τους μιμηθούν και άλλοι, δογμάτωντας έτσι: έμπρακτα στη δελτίωση της ποιότητας ζωής

του χωριού μας:

ΑΠΟ ΛΑΜΙΑ για το 1984

Ευάγ. Μυτσογιάννης 2.000

ΑΠΟ ΚΑΡΔΙΤΣΑ

Εισφορά από Νικ. Γούλα

και Σ. Κοκκότη για δη-

μοσίευση ευχών τους 1.000

Ο «Μ» τους ευχαριστεί

Η ΛΙΜΝΗ ΜΕΓΔΟΒΑ**ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 1**

και τάλληλησιν οδικού δικτύου για τη σύγχρονα μέσα μετακινήσεως που μικραίνουν τις αποστάσεις και κάνουν εύκολο το ταξίδι. Μια λίμνη, που συγχέτει: μαζί με τους γύρω χώρους ένα σημαντικό απεριγραπτής φυσικής ομορφιάς και που δεν έχει για ζηλέψει: τίποτα από τις περιφημένες Ελεβιτικές και Αυστριακές λίμνες, είναι: απρόσιτη στους Καρδιτσώντες, στους Έλληνες εκδρομείς και στους ξένους τουρίστες. Χωρίς δρόμους, χωρίς χώρους για καλοκαιρινά ή χειμεριγά σπορ. Χωρίς τουριστικά έργα και ξενοδοχεία, μέγιστη έξω από τα προγράμματα των ταξιδιωτικών και τουριστικών γραφείων και είναι έτσι το πουγγή με το χρυσάφι που ρίχαγε στο δρόμο της ιστορικής και πολιτιστικής εξέλιξης της πόλης μας και της περιοχής του Νομού Καρδίτσας, είναι μια άλλη ιστορία που λέγεται τουρισμός και τουριστική αξιοποίηση. Είναι αυτά που θα φέρουν και αυτά που θα αφήσουν στα χωριά μας και στην πόλη οι επισκέπτες, οι εκδρομείς, αφού ή για την ξεγνοιασία, τη γαλήνη, την ηρεμία, την ομορφιά και τις αγαμήσεις, τις χαρές και τις εγκυπώσεις που θα πάρουν μαζί τους.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ - ΓΛΩΣΣΙΚΑ**ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΑΣ****ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ. ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ****ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣ Δ.Ε.**

Συνέχεια από το προηγούμενο

Ασπολλάτη ή σπολλάτη (= εις πολλά έτη), ευχαριστώ, ας είσαι καλά.

Ασπρούδια (η) = η άσπρη προδακτίνα ή γίδα.

Αστοχώ = λησμονώ, δεν επιτυχάνω στον στόχο.

Αστρέχα (η) = α) Το πίσω μέρος του σπιτιού. β) Το μέρος μεταξύ της στέγης και του τοίχου, απ' έξω, γιατί από μέσα λέγεται χατίλι.

Αστρί ή ώστρι (το) = το αστέρι.

Αισπρό (το) = παλιό ταυρικό γόνιμα. Αισπρα (τα) = τα χρήματα.

To πρακτορείο μεταφορών

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΟΥΛΑ ΚΑΙ Σ. ΚΟΚΚΟΤΗ

Μυρμηδώνων 8 — Καρδίτσα

Εύχεται σε όλους τους απανταχού Νεοχωρίτες και φίλους χρόνια πολλά και το 1984 να είναι για όλους Ευτυχισμένο και Ειρηνικό

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 1
ξέφωτο διάσελο ο παπάς με το συγιδούπόρο του. Βάδικαν άναργα - άναργα στο δρόμο, που ήταν χωμένος μισό μέτρο στο χιόνι.

Η παπαδιά αγγάναψε από το μπαλόνι κι: «Όταν τους είδε δάκρυσε από χαρά. «Δόξα γάχεις Χριστούλη μου, για το θάμπια σου αυτό. Εσύ να τους οδηγήσε την αποφινή γύρτα...».

Την ίδια συγκίνηση έγινωσαν κι οι δύο οδοιπόροι στην άξαφην καλωσύνη του καιρού και λαμποκοπώντας απ' τη χαρά τους πήραν μαζί το Χριστουγεννιάτικο τρόπαρι σε ήχο δεύτερο:

Ακούσατε όρη και δουγά και: τα περίχωρα! Έρχεται Χριστός, ήνα σώζει αν έπλαισεν άνθρωπον!

Την ώρα που βυθίζονται ο ήλιος στη δύση του, χάνονται κι η μαύρη σιλουέτα του παπά, πίσω από ο δουνό, όπως πορεύονται στο ερατικό του χρέος, σο μακρυγό χωριό, σαν για τους οδηγούσε ο ίδιος αιτεράς των Μάγων...

Πέρασε όμως μιά ώρα, δυό, τρεις χωρίς να φανεί πουθενά ο παπάς στο χωριό. Όλοι: τότε φιλήθηκαν πως εμποδίστηκε από τον καιρό και δεν θα γίνονταν τα Χριστουγεννα στο χωριό τους.

Αργά αποφάσισαν να κοιμηθούν στο σπίτι του Παπαστεργίου.

Κόγιτειναν μεσάνυχτα, όταν ένας ισχυρός κρότος στην πόρτα έβρισκε το σπίτι. Πετάχτηκαν ξαφνιασμένοι από ον ύπνο κι έτρεξαν στην αυλόπορτα.

«Ποιός είναι ωρέ;».

«Εγώ ο Παπαφώτης, είμαι, αγοίξε...».

Έισαραν το σύρτη κι άγουξε η πόρτα. Τίναξαν καλά τα χιόνια από πάνω τους ο παπάς με το σύντροφό του, δρόντηξαν στο πλακόστρωτο της αυλόπορτας τα πόδια τους, για να φύγουν οι πολλές λάσπες από τα παπούτσια τους και χώθηκαν ξεπαγιά σμένοι στο ισόγειο καλυδόσπιτο. Τα σκυλιά, που τους είχαν πάρει από κοντά αλυχτώντας άγρια, τρύπωσαν κι αυτά μέσα, γρύλιζαν χαρούμενα τώρα και τρίβονταν απόνω τους σαν γάγοι-ωθού τους καλιδεχούμενους ξένους.

Συναγερμός στο σπίτι. Άλλος κουβαλώντας ξηρές σχίζες, άλλος κλάρες για προσάγαμα, άλλος άγκιθε το καντήλι, αγκιμέτραγαν τα στρώματα. Σε λίγα λεφτά μπουμπούνιζε η φωτιά κι οι ίδιοι μουσαφιροί χώθηκαν στο τζάκι να ζεισταθεύν και για στεγνώσουν.

Τους ξήγγησαν, ύστερα, για την καθυστέρηση του ταξιδιού τους. Ήως από τα πολλά χιόνια και τ' άγριο ξεροδόρι που καγάλιαζαν τα φαράγγια, δυσκολεύονταν η πορεία τους. Τα

Ο ΠΑΠΑ - ΦΩΤΗΣ

πόδια τους πότε γλυστρούσαν στα κοκκαλιασμένα κρούσταλλα και πότε βούλιαζαν στα δαθιά χιόνια της στράτας. Ο βοριάς είχε σκυλιάσει. Στην αγεμοδαρμένη διασέλα τους γύρισε πίσω, έτσι που προχωρούσαν δύσκολα σαν τις φοράδες όταν τραβάγε τα δύχτα της τράτας. «Ας είναι με τη δική μου του Θεού ήρθαμε...».

Γρήγορα τους έφυγε η κούραση.

Στην ελληνική εξοχή και στα χωριά μας γίνεται κι αυτό το θάμα. Η εγκαρδιότητα κι η θαλπαρή του σπιτιού μεταβάλλει σε θερμική πα τους πιο βαρείς χειμώνες. Στα σπίτια του χωριού νοιώθεις την ιλαρότητα και την καλόκαιρη έλξη τους. Χαίρεται την απροσιούγητη οικειότητα των κυθρώπων. Νιώθεις επίσης την παρουσία τους ακατάλυτου δεσμού, που εγώνει τ' άψυχα ντουβάρια μις την ψυχή των ενοίκων, έτσι πει ν' απακτούν εγκαί ψυχή, που είναι άγνωρη κι αγύπαρκτη στις μεγάλες πόλεις. Σ' αυτές, άγνωστοι γοικάρηδες διαδέχονται στα σπίτια άλλων άγνωστους, που περγούν και χάγονται, όπως οι στρατούποι από τα χάνια της δημοσιάς. Ενώ σ' αυτά τα φτωχόσπιτα του χωριού στεγάζεται η ψυχή των προγόνων. Στα ίδια σπίτια γεγγήθηκαν, μεγάλωσαν, παντρεύτηκαν, παιδοκόμησαν και πέθαναν οι πατεράδες, οι παπούδες, οι πρόπαπποι... Έτσι η ψυχή τους συγεχίζεται στους καινούργιους βλαστούς κάτω από την ίδια στέγη, μις μια αδραιμαία πατριαρχική ευλογία.

Αυτή την ευλογημένη απόστολη της οικογενειακής εστίας ακτινοβολούσε το φιλόξενο σπίτι του Παπαστέργιου.

Πήρε χαμπάρι η γειτονιά την άφιξη του παπά και σε λίγο όλο το χωριό δρισκόταν στο πόδι. Τους ειδοποίησε το χαρμόσυγο άγγελμα της καμπάνας:

Νταγκ - νταγκ - νταγκ!

Νταγκ - νταγκ - νταγκ!

Η καμπάνα, εκείνη την ώρα της Αγίας γύρτας, δογούσε την ίδια τους την ψυχή.

Το χωριό εκείνη τη χρονιά γιόρτασε τα πιο χαρούμενα Χριστουγεννα, με τον ξένο παπά, τον Παπαφώτη.

Όλοι, γένοι και γέροι, περιμέναν με λαχτάρα τη μέρα αυτή για να κοινωνήσουν. Υστερά από τη νηστεία της Σαρακοστής γεύτηκαν ευτυχισμένοι τη θεία Μετάλλη. Το Τίμιο Σώμα και Αίμα του Χριστού, στο οποίο μετουσιώθηκε ο κοινός άρτος της λειτουργίας και το κρασί του νάματος.

Μην απαρήστε για την α-

τράνταχτη αυτή πίστη τους, ούτε για τους ρωτήσετε, πώς γίνεται αυτό το θάμα. Γιατί οι χωρικοί μας ζουν κάθε μέρα τα θαυμάτια και τα μυστήρια, που συνιελούνται στην εξοχή των κάμπων και των δουνών. Εκεί, στους απέραντους αγρούς, βλέπουν πως ο άρτος που γίνεται σώμα ενός Θεού πέρασε προτύτερα από τη φάση ενός άλλου θυμάτος. Από το ανόργανο χώμα της γης και τον απομονωμένο αέρα πλάστηκε απόνω στα στάχυα ο ζωδότης σίτος κι από τα γεκρά άλατα του ίδιου χώματος μετουσιώθηκε ο ξανθός χυμός του νάματος στην κληματό-

βεργα. Με την ίδια θαυματουργική, μυστηριακή ενέργεια διγαίνει από το σκουλίκι η όμορφη πεταλούδα και το μετάξι, από το αγκάθι το μωρωδάτο τριαντάφυλλο. Οι χωρικοί μας γοιώθουν με τη γερή και αγόθευτη πίστη τους τόσο βαθιά τη γοητεία και την ομορφιά αυτών των θαυμάτων κι αγίας της ζωής. Προς τις μεγάλες δυνάμεις των ουρανών.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 2
λώδιο θα φθαρεί και έτσι γίνεται επικίνδυνο.

10. Για να αλλάξουμε μια λάμπα πρέπει πρώτα πρώτα να κλείσουμε το γενικό διακόπτη του κυκλώματος από τον πίνακα διανομής.

11. Πριν από κάθε χρήση πρέπει να ελέγξουμε με προσοχή την καλή λειτουργία και μόνωση κάθε διακόπτη του ηλεκτρικής συσκευής ή μηχανήματος που χρησιμοποιούνται: σπάνια.

12. Οι φορητοί ηλεκτρικοί λαμπτήρες (μπαλαγτέζες) πρέπει να έχουν μονωτική λαβή, το λαμπτήρα μέσα σε κτετάλη προστατευτική υποδοχή και ειδικό προστατευτικό κάλυμμα. Μπαλαγτέζες που κατασκευάζονται πρόχειρα με έγα γιατούν και λίγο σύρμα είναι επικίνδυνες.

13. Τα σύρματα που έχουν καπεί και δρίσκονται στο έδαφος ή έστω κρεμασμένα μπορεί να είναι επικίνδυνα. Για το λόγο αυτό δεν πρέπει να τα αγγίζουμε ή να τα πλησιάσουμε έστω και αν ξέρουμε ότι έχει διακοπεί το ρεύμα γιατί αυτό είναι δυνατό για επαγέλθει την ίδια στιγμή.

14. Η τεχνική δροσή, ο φεκαλμός δέντρων, το πέταγμα χαρταεών και τα παρόμοια κουτάσια ειγαλέριες ηλεκτρικές γραμμές είναι επικίνδυνα.

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

Σε περίπτωση ηλεκτροπληξίας από τον πάπα:

Μην γάνετε την ψυχαριμία σας. Το θύμα πρέπει να απομακρυνθεί από το ηλεκτροφόρο αγωγό με τον οποίο δρίσκονται σε επαφή.

Αυτό άμιας πρέπει να γίνει με μεγάλη προσοχή διύτι: στην πρώτη απόμακρη μπορεί να πάθει ο ίδιος ηλεκτροπληξία. Κατά συνέπεια πρέπει η πρώτη δουλειά που θα

βεργα. Με την ίδια θαυματουργική, μυστηριακή ενέργεια διγαίνει από το σκουλίκι η όμορφη πεταλούδα και το μετάξι, από το αγκάθι το μωρωδάτο τριαντάφυλλο. Οι χωρικοί μας γοιώθουν με τη γερή και αγόθευτη πίστη τους τόσο βαθιά τη γοητεία και την ομορφιά αυτών των θαυμάτων κι αγίας της ζωής. Προς τις μεγάλες δυνάμεις των ουρανών.

«Οτι παν δώρημα τέλειον άγνωμε εστί καταβαίνοντας...».

«ΜΕΓΔΟΒΑΣ»
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Διευθυντής — Συντάκτης
ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΡΟΜΜΥΔΑΣ
25ης Μαρτίου 12 — Χολαργός
Τηλ. 65.13.519

Τυπογραφείο: Κωλέπτη 7
Αθήνα — Τηλ. 36.21.074

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ιδιώτες	400
Επαγγέλματίς, Σύλλογοι	500
Εφημερίδα	400
Διαφημίσεις	

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΑΣ

ΣΤΟΝ ΑΠΟΗΧΟ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΠΟΥ ΦΕΥΓΕΙ

Ένας ακόμα χρόνος θα φύγει. Οι 365 μέρες του θα φορτωθούν επάνω μας μαζί με χιλιάδες άλλες, που διεκδικούν πάντοτε κάποια θέση στη ράχη μας. Παρόλα αυτά, φαίνεται πως η ανθρώπινη ράχη έχει μια τρομακτική αντοχή.

Οι χιλιάδες μέρες που έχουν περάσει σκαρφαλωμένες πάνω της, της δίνουν βαρύ φορτίο, μα εκείνη συνήθως μένει, κατά περίεργο τρόπο, άκαμπτη.

Όλες οι μέρες του δεν είναι ίδιες. Έχει η καθημιά την προσωπικότητά της και τη σφραγίδα της. Εκατοντάδες μέρες μπορεί να περάσουν ήσυχα και ευχάριστα και μια μονάχα φτάνει να σε γεράσει. Γιατί υπάρχουν μέρες που οι ώρες τους δεν περνούν ποτέ! Και αναρωτιέμαστε, άραγε οι 366 μέρες που σέρνει μαζί του ο καινούργιος χρόνος, θα περάσουν ήσυχα, γαλήνια ή θα μας φέρουν περισσότερο άγχος και αγωνία; Την ώρα που ο παλιός χρόνος μας αφήνει και χάνεται νιώθουμε ότι ξανανιώνουμε. Κάτι καινούργιο έρχεται και μπαίνει μέσα μας που μας χαιμογελάει, μας κάνει να πιστεύουμε στον καινούργιο χρόνο που μας υπόσχεται τάχα πολλά.

Νιώθουμε να μας λέει: Έχετε μπροστά σας τόσες και τόσες μέρες. Σε κάποια απ' αυτές θα χαρείτε, θα γελάσετε, θα νιώσετε ευτυχίσμενοι. Ωστε πρέπει να περιμένουμε αυτή τη μέρα, μέσα σ' όλο το χρόνο; Όχι. Γιατί αν ήταν έτσι οι χιλιάδες μέρες της Ζωής μας θα μας είχαν τσακίσει. Αυτό όμως εξαρτάται από μας τους ίδιους, που με το κυνηγητό του αύριο δημιουργούμε έναν καινούργιο πολιτισμό τεχνοκρατικό, ο οποίος μας εξασφαλίζει μεν ανέσεις, κατά βάθος όμως υποφέρουμε και μιλάμε συχνά για άγχος, ενώ εμείς οι ίδιοι το δημιουργούμε. Νοσταλγούμε κα-

θημερινά παλιότερες, εποχές με τους αιγνούς ανθρώπους και την καθαρή ατμόσφαιρα. Πάνε τώρα όλα αυτά, εμείς οι ίδιοι τα καταστρέψαμε και όμως μιλάμε για άγχος! Δεν μπορούμε βέβαια να ξαναγυρίσουμε πίσω. Μπορούμε όμως να φτιάξουμε έναν κόσμο πιο όμορφο, πιο ρομαντικό. Αυτό θα το πετύχουμε αν καταφέρουμε ν' απομακρυνθούμε από αυτά που μας απειλούν σαν αποτέλεσμα του τεχνοκρατικού μας πολιτισμού και αν καταφέρουμε να εμπεδώσουμε μέσα μας την αγάπη για εκείνα που ομορφαίνουν τη Ζωή μας, όσο μικρά κι άν είναι και που δίνουν σ' αυτή το αληθινό της νόημα. Για να τα πετύχουμε όμως αυτά χρειάζεται πίστη και επιμονή. Αρχίζοντας από τα παιδιά μας, από τις νέες γενεές, που ακόμα δεν έχουν μπολιαστεί από το μίασμα του τεχνοκρατικού μας πολιτισμού και ας προσπαθήσουμε να φυτέψουμε στις καρδιές τους την άδολη αγάπη για το απλό, το ωραίο, το αληθινό. Άς τα μάθουμε να μην ποδοπατούν τα λουλούδια και τους συνανθρώπους τους. Άς τα μάθουμε ακόμα να πιστεύουν, γιατί όχι και στα παραμύθια. Η ανθρώπινη Ζωή, η τόσο σκληρή, έχει ανάγκη και από λίγη φαντασία. Άς γεμίσουμε τα μάτια τους με τό όραμα του Αι-Βασίλη που έρχεται και φέρνει όμορφα δώρα. Μπορούμε να τα βοηθήσουμε και να τα πείσουμε ότι ο καινούργιος χρόνος με τις 366 ημέρες που έρχονται δεν είναι άγχος αλλά ελπίδα για καλύτερες και ζεστές από ευτυχία μέρες. Και που ξέρετε, ίσως καταφέρουμε ν' αλλάξουμε το σκληρό αυτό κόσμο. Ίσως καταφέρουμε ν' αποκτήσει η εποχή μας λίγο ρομαντισμό και να επανέρθει η γεύση του αληθινά ωραίου στη Ζωή μας.

«Μ»

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

ΕΙΧΑ ΜΗΛΙΑ...

Είχα μηλιά στην πόρτα μου και θέγντρο στην αυλή μου και τέντα κατακόκκινη το σπίτι σκεπασμένο και ωπαρίσσι ολόχρυσο κι ήμουν ακουμπισμένη, είχα κι ασημιοκάντηλο στο σπίτι: κρεμασμένο. Τώρα η μηλιά μαράθηκε, το δέντρο ξερνάθη, κι η τέντα η κατακόκκινη και κείνη μαύρη εγίνη, το ωπαρίσσι το χρυσόν έπεσε και τσακίστη, τ' ασημιοκάντηλο έσβησε, το σπίτι δε φωτάει.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ

Η θητεία του σημερινού Δ. Συμβουλίου του Συλλόγου μας, λήγει τον Ιανουάριο του 1984. Σύμφωνα με το καταστατικό του Συλλόγου μας την 22.1.84 ημέρα Κυριακή και ώρα 9.30 στην Ταβέρνα το ΧΡΥΣΟ ΠΑΓΩΝΙ Περγάμου 5, Αχαρνών, (κοντά στον Αγ. Παντελεήμονα, στάση Ι-Θάκης). Θα γίνουν οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου. Επειδή το θέμα είναι μεγάλης σημασίας για το Σύλλογό μας, παρακαλούμε όλους να παρευρεθείτε για να

έχουμε έναν ευρύ διάλογο γύρω από τα ζωτικά θέματα που αντιμετωπίζει ο Σύλλογός μας.

Θέματα της Ημερήσιας Διάταξης είναι:

- Λογοδοσία Δ.Σ.
- Έκθεση Εξελεγκτικής Επιτροπής.
- Προτάσεις.
- Αρχαιρεσίες.

Θεωρούμε το Σύλλογο όργανο των πολλών και όχι των λίγων και κάθε απουσία σας θα θεωρηθεί σαν άρνηση στην ύπαρξή του.

Τα Δ.Σ.

ΘΛΙΒΕΡΕΣ ΜΝΗΜΕΣ

Μέσα στο μήνα αυτό δρίσκεται και η αποφράδια εκείνη, για το χωριό μας ημέρα η 5 Δεκεμβρίου που το 1959, είκοσι τέσσερα χρόνια από σήμερα, κατά τρόπο τραγικό κι αγαπάντεχο, το υγρό στοιχείο ρούρηξε άπληστα, τους δεκαεπτά συγχωριαγούς μας και δύθισε στο πένθος και τη συμφορά, όχι μόνο τους άτυχους οικείους τους αλλά όλους εμάς, που είχαμε την αυχήνα να ζήσουμε τόσο έντονα τις τραγικές και αγεπαγάληπτες εκείνες στιγμές. Υπήρξαν θύματα της ανάγκης να παλαίσουν για να ζήσουν, αυτοί και οι συγγείες τους, αλλά και της άγγοιας των κινδύνων που επιφυλάσσει το υγρό στοιχείο. Υπήρξαν

αυτοί, οι άμοιροι, το πανάκριβο τίμημα του χωριού μας, στο βωμό της οικονομικής ανάπτυξης του τόπου μας, γεγοός που συγκλόνισε τότε το πανελλήνιο.

Ας είγαι τα λίγα αυτά, έγα ετήσιο μηνημόσυνο στην παντεινή μνήμη των αδικοχαμένων συγχωριαγών μας, αλλά και μια μικρή έκφραση συμπάθειας προς τους επιζώντες οικείους τους. Λόγοι: ανθρωποστικοί, αλλά και ιστορικοί: για το χωριό μας, επιβάλλοντας σε όλους μας τη μέρα αυτή, 5 Δεκεμβρίου, να στρέφουμε τη μνήμη μας με θλίψη και σπαραγμό προς εκείνους που χάθηκαν τόσο αγύποπτα και τραγικά.

«Μ»

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Καιρός είναι για διαθέσει η εφημερίδα μας έναν ξεχωριστό χώρο, όπου θα γράφεται: ότι έχει σχέση με τη γυναικία, τον αφανή αυτόν ήρωα της Ζωής. Επιθυμούμε και η γυναικία να έχει στο «Μ» το δικό της βήμα.

Δεν εγγοούμε ότι: οι γυναικες αγαγγύστριες μας θα περιοριστούν μόνο σ' αυτή ή ότι αυτή θα κρατηθεί κλειστή στους άντρες. Άλλα γα, η στήλη αυτή θα υπάρχει ιδιαίτερα, γιατί υπάρχει στις μέρες μας το γυναικείο ζήτημα με τη δική του ιδιαιτερότητα. Στόχος μας, γα συνδέουμε στη σωστή προσέγγυση και συγειδητοποίησή του στην υπόθεση της ισότητας των δύο φύλων.

Πάνω στη βάση ότι, δεν είναι απλά και μόνο πρόβλημα φύλου, πρόβλημα βιολογικό ή σεξουαλικό ή φυσιολογικό, αλλ' αποτε-

λεί μια πλευρά του γεγοικού κοινωνικού προβλήματος.

Θέλουμε η στήλη αυτή για γίνει βήμα ιδιαίτερου, γι' αυτό περιμένουμε υλικό από σας με ερεθίσματα, σκέψεις και απόψεις ακόμη και διώματα από την καθημερινή ζωή του τόπου που ζει η καθημετά σας.

Φυσικά, μια και: τα γυναικεία ζητήματα αφορούν εξένσου τα δύο φύλα, οι άνδρες αγαγγύστρες έχουν τα ίδια δικαιώματα από τη στήλη αυτή.

Απευθύνομαςτε λοιπόν ιδιαιτερά στις συντοπίτισσες γένες, μα θήτεις, φοιτήτριες, σπουδάστριες, εργαζόμενες και τις καλούμε να δώσουν τη δική τους αποφή, τον προβληματισμό τους σ' αυτή τη στήλη. Αισιοδοξούμε πως η προσπάθειά μας αυτή θα δρει ευμεγή απήχηση και αυταπόκριση.

«Μ»